

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Yolandae Priorissae Ad Mariae Vallem in Ducatu Luciliburgensi

Wiltheim, Alexandre

Antuerpiae, 1674

Cap. XXIII. Yolandae fama & auctoritas apud Principes. Blanca D. Ludovici mater, Regina Galliae, benefacit Mariae Valli. Eandem benevolè prosequuntur Henricus Magnus & Margarita Comites ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11873

peterent Vallis *MARIAE* Virgines reddi Germanico idiomate leges suas? aut quis potius id officij illis præstaret, quam idem ille earum moderator?

CAPUT XXIII.

Yolande fama & auctoritas apud principes.

*Blanca D. Ludovici mater, Regina Gallie, benefacit *MARIAE* Valli. Eandem benevolè prosequuntur Henricus Magnus, & Margarita Comites Luciliburgenses. Margarita Yolande matris mors & sepulchrum. Meisenburgiorum procerum memoria apud *MARIAE* Vallem.*

Yolanda ut domi in magna fuerit veneratio-
ne, non minus tamen foris apud Magnates &
Principes valebat gratia & auctoritate. Blanca
in primis, D. Ludovici Gallie Regis mater, cœno-
bio *MARIAE* Vallis, haud dubiè permota Yo-
landæ cognatæ memoria, donavit XL. libras
nummum Turonensium; quod donum voluit
olim filie suæ Margaritæ, nuptæ Ioanni I. Bra-
bantia Ducis, cum defuncta esset, prodesse. Obijt
autem Blanca anno M. CC. LII. Margarita verò
sub annum M. CC. LXXI. Et credibile, tum ex
matris decreto numeratam Yolandæ pecuniam.
Est hac de re ita scriptum in ephemeridibus mor-
tualibus *MARIAE* Vallis.

III. Nov.

III. Non. Novembres, obiit D. Margarita Ducissa Brabantia, soror D. Philippi Regis Francia, pro cuius animâ Domina Blanca mater sua dedit XL. libras Turo-
mensis.

Henricus Comes Luciliburgensis, cognomen-
to Magnus, qui Yolandam, ut memoravimus,
Luciliburgi cum eius matre acceperat, & iam
tum adversus Yolandam faventes animos conce-
perat, cruce signatus anno M. CC. LXX. haud
multo post obiit, cœnobium MARIAE Vallis
summa semper benevolentia complexus, ut est in
ephemeridibus.

IX. Kal. Ianuarij obiit illustris Dominus Henricus Co-
mes Lucemb. qui prosecutione favorabili nos & nostrum
monasterium manu paternâ protegens, bona nostra tan-
quam pius pater in omnibus semper studuit ampliare.

Nec minus quam Henricus, Margarita eius
uxor, filia Theobaldi Comitis Barrensis, memo-
riam sui apud MARIAE Vallem reliquit; nimi-
rum Yolandam, ut dictum in superioribus, Lu-
ciliburgi quondam cum Margaritâ matre habue-
rat hospitam. Decessit Margarita post annum
M. CC. LXX. sepulta in cœnobio Clari Fontis
Virginum Cisterciensium, haud procul Orolau-
no. Dies mortis eius in iisdem ephemeribus ita
est notatus.

IX. Kal. Decembris, obiit illustris Domina Margari-
ta Comitissa Lucemb.

Inter hæc Margarita Yolandæ mater Sancti-
monialis piè decessit XVI. Kal. Augustas, anno
M. CC. LXX.

M COMITISSA VIANNENSIS

H

QUE OBIT ANNO DNI MILLESIMO DCCCESIMO SEPTUAGESIMO SEPTIMO

FRANCISCA

VIANNENSIS

PRINCIPALIS

DE

VIENNA

COMITIS

FRANCISCA

VIANNENSIS COMITISSA VIANNENSIS

M. CC. LXX. Yolanda sepulchrum ei fecit & sua & matris modestia dignissimum, spreta hic quoque ut in ceteris rebus, humana pompa. Siquidem vulgare saxum est, sub arcu intrà murum humi patens, simplicibus linearum ductibus, imagine Margaritæ, habitu Sanctimonialis, effigiatum. Facies cum manibus, cingulo & calceis, olim ex vitro aptè colorato lapidi inferebantur. Sed ea nunc plurimùm confregit ætas. Vestis est tunica ad talos demissa & præcincta, cum scapulari & pallio cucullato, ita ut velum non appareat. Sub pallio stat Henricus, Philippi comitis Viennensis primogenitus filius, pueri tunicati habitu, dextra schedion oblongum tenens, sinistra indice protenso ad aviam, ceu eo gestu monstraturus, quod de avia legas. Sepulchri imaginem aspice.

Sic sita est orta ex regio sanguine mulier, Imperatoris filia, Imperatoris soror; & quæ nuper illum sui tumuli locum indomito spiritu redigere volebat in cineres, ea nunc ibidem facta Sanctimonialis, cinis & pulvis in pace quiescit. Ut mirere virtutem Dei, cellissima quæque fastigia, cum ei libitum, submittentis in plana, hâc tamen insigni Margaritæ commendatione, quod ita deiecta, seipsâ longè maior semper erit reputantibus rectè posteris. In ephemeridibus, hoc est eius elogium.

XVI. Kal. Augusti obiit Soror Margarita, quondam Comitissa Viennensis, mater Sororis Yolandis Priorissa,
de

de quâ habuimus plusquam mille libras. Hâc die habebis
Conventus ad Pitanciam XL. solidos de Nortzingen.

Quam plurima ad hæc equestrium patriæ nostræ virorum est in eisdem ephemeridibus memoria. Sed quia non satis constat, qui eorum Yolandæ temporibus vixerint, tacitè eos præterire cogor, aliquot demptis Meisenburgijs. Est ergò Adelini Meisenburgij mentio in priscis tabulis ab anno 1192. ad annum usque 1256. quem Waltheri Meisenburgij Prædicatoris nostri patrem fuisse, temporum & nominis ratio, nisi longè fallor, exigere videtur. Siquidem Walthero nostro coævus fuit. Waltherus ex eâdem gente Meisenburgicâ alius, Erardi Meisenburgij filius, Godefridi, seu Ioffridi frater; & Erardi quidem meminere veteres tabulæ ab anno 1214. ad annum usque 1244. quo anno Ioffridi & Waltheri, quos dixi, filiorum eius nomina edunt, & quo tempore Waltherus noster Ordini D. Dominici adscriptus iam *Prioris* munus apud Treviros expleverat. Alius ergò ipse est ab Erardi filio Walthero, & nostri potius pater dicendus Adelinus. Fuit autem Adelinus iam ab anno 1235. Ermesindi Comitissæ Luciliburgensi eiusque filio Henrico à consilijs, deque eo ita scriptum est in ephemeridibus *MARIAE Vallis*.

VII. Idus Decembris obiit Dominus Hadelinus de Meisenburgh.

Waltherum autem Erardi filium, eum esse arbitror, cuius exstat tumba ad *MARIAE Vallem*

lem, cubante in oblongo saxo, pro illorum temporum moribus, viro togato & palliato. Circumscriptum.

ANNO DOMINI MILLESIMO DUCENTENARIO SEPTUAGESIMO IV. IDUS OCTOBRIS OBIIT WALTHERUS DOMINUS DE M. BURCH.

At in Ephemeridibus.

IV. Idus Octobris obiit Waltherus Dominus de Meisenburch, qui dedit XXXIV. libras.

Memorable est, quod de hoc Walthero à maioribus traditum narrant Sanctimoniales. Celibem eum duxisse vitam, & in eius rei argumentum florem sertum circa caput eius statuæ sculptum; quod alieni sit arbitrij. Sanè Alexander de Celobrio, Parthenonis Tifferdingani conditor, statuam tumbæ suæ incubantem habet, capite floribus coronato; & fuit tamen uxor eius Hadewidis. De Walthero autem addunt, eum effecisse, ut apud Luciliburgenses, cum mares deficerent, puellæ quoque nobiles in hæreditatem solidam possent succedere, neque feudis seu clientelaribus bonis exceptis. Unde mos profluxerit, ut si quæ deinde puella nobilis hæreditatem adiret, ad Cœnobium MARIAE Vallis veniret, proque pijs Waltheri manibus sacrum faciendum curaret, eiusque statuæ caput flore circumdaret; idque sibi visum, narrasse seniores quasdam è Sanctimonialium numero. Alij porrò præter illos Waltheri Meisenburgij memorantur in veterum

terum tabulis, unus hâc memoriâ longè ânterior, posterior alter, Provinciæ Luciliburgensis Seneschallus seu Gubernator, de quo id acceperim, quod est in Ephemeridibus *MARIÆ Vallis.*

XVI. Kal. Martias ob. Waltherus de Meisenburgh, qui dedit V. libras.

Hæc de Meisenburgijs paulo pluribus memorâsse, non est, opinor, alienum: cum ad res Yolandæ vel maximè pertineat, Waltheri Domini-
cani, optimi præceptoris atque doctoris, ipsius parentum commendari posteris memoriam.

CAPUT XXIV.

*Yolanda à Philippo Rege Galliæ D. Ludovici filio impetrat spinam coronæ Domini. Mors eius & sepulchrum. Boëmundus Trevirorum Archi-Episcopus dedicat eadem *MARIÆ Vallis*, quæ propter Yolandam est in summâ veneratione Principum.*

INter res Yolandæ memorabiles, illud longè præcellit, quod Philippus Galliæ Rex, D. Ludovici filius, spinam ei ex coronâ Christi Domini donavit, de quâ re nunc disseram. Editus est commentariolus Galteri Cornuti, Archi-Episcopi Senonensis, de susceptione coronæ spineæ, quem